

Komentar Evanđelja: čovjek male vjere

Komentar za nedjelju 19. tjedna kroz godinu. „Uspeo se na goru da se moli sam.“ Nakon napornog dana, potražite prisutnost svoga Boga Oca. Recite mu o svojim radostima i brigama. Tražite ga s pouzdanjem znajući da ste uvijek saslušani i shvaćeni.

Evanđelje (Mt 14,22-33)

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo,

uziđe na goru, nasamo, da se pomoli.
Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila
otisnula od kraja, šibana valovima.
bijaše protivan vjetar. O četvrtoj
noćnoj straži dođe on k njima hodeći
po moru. A učenici ugledavši ga kako
hodi po moru, prestrašeni rekoše:
»Utvara!« I od straha kriknuše. Isus
im odmah progovori: »Hrabro samo!
Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i
reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi
mi da dođem k tebi po vodi!« A on
mu reče: »Dođi!«

I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi,
pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar,
poplaši se, počne tonuti te krikne:
»Gospodine, spasi me!« Isus odmah
pruži ruku, dohvati ga i kaže mu:
»Malovjerni, zašto si posumnjao?«
Kad uđoše u lađu, utihnu vjetar. A
oni na lađi poklone mu se ničice
govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Komentar

U ovoj epizodi nekoliko događaja ističe se i privlači našu pozornost. Prvo, kratka bilješka evanđelista o tome što Isus čini nakon što je otpustio mnoštvo: „Uziđe na goru, nasamo, da se pomoli“ do večeri (r. 23). Ovaj stav utjelovljenog Sina Božjega rječito naglašava vitalnu važnost molitve za nas, našu potrebu kao stvorenja da posvetimo vrijeme dijalogu isključivo s Bogom.

„Isus se često povlačio na osamljeno mjesto, u samoću, u planine, po mogućnosti noću, da moli“, objašnjava Katekizam. Dakle, Isus „vodi ljude u svojoj molitvi, budući da je i sam utjelovljenjem uzeo čovječstvo, i prinosi ga Ocu, prinoseći sebe“ [1]. Izvor je pouzdanja znati da je Isus postao čovjekom i molio se za nas Ocu, kako bi naša molitva bila

ugodna Bogu i uslišena kao što je bila molitva njegova Sina, posebno u vremenima tame ili teškoća.

Dok Isus moli Oca, učenici plove sami noću protiv jakog vjetrova. Toliko su zabrinuti da čak ni ne prepoznaju Učitelja kada im prilazi da im pomogne; u svojoj zbunjenosti misle da je duh i prestrašeni su (r. 26).

Umjesto toga, Isus im prenosi sigurnost i mir stečen molitvom: „Hrabro! Ja sam!“ (r. 27). Sa svojom uobičajenom revnošću, Petar moli Isusa da mu dopusti da hoda po vodi kao što je on hodao, a Gospodin mu uslišava molbu. Ali nakon nekoliko trenutaka, Petar sumnja i ispunjava ga strah dok počinje tonuti, čak i pred svojim Učiteljem. Kada mu Isus priskače u pomoć i ukori ga zbog nedostatka vjere, oni se penju u lađu i vjetar se smiruje. Tada ga učenici, ispunjeni strahopoštovanjem, obožavaju.

Kao što je lako vidjeti, „ovaj evanđeoski izvještaj sadrži bogatu simboliku“, rekao je papa Franjo, „i potiče nas da razmišljamo o našoj vjeri, bilo kao pojedinaca ili kao crkvene zajednice. (...) Lađa je život svakoga od nas, ali je i život Crkve; suprotan vjetar predstavlja teškoće i kušnje. Petrov zaziv: 'Gospodine, zapovjedi mi da dođem k tebi!' i njegov vapaj: 'Gospodine, spasi me!' vrlo su slični našoj želji da osjetimo Gospodinovu blizinu, ali i strahu i tjeskobi koji prate najteže trenutke života“[2].

Odlomak stoga sadrži veliku pouku o kršćanskoj vjeri, odnosno o povjerenju u Isusa i njegovu snagu, a ne toliko u našu vlastitu. Kao što Isus poziva učenike da se pouzdaju u njega, on i nas traži da se ne bojimo i da prepoznamo da Učitelj nikada neće dopustiti da brod njegovih sljedbenika potone, čak ni kada se vjetrovi teškoća čine prejakim.

Da bismo spriječili da naša vjera posustane, od velike je pomoći otkriti pravu Isusovu blizinu usred kušnji i ne zamijeniti ga za utvaru. Za to trebamo njegovati dijalog s Bogom u molitvi svaki dan, kao što je to činio Isus. Tada ćemo moći održati Božju prisutnost u svakom trenutku, čak i usred kušnji i tame. Kao što preporučuje sveti Josemaría: „Ako si u prisutnosti Božjoj, i ponad zaglušujuće oluje, u tvom će pogledu uvijek sjati sunce; a ispod burnih i razarajućih valova, u tvojoj će duši kraljevati mir i vedrina.“[3].

[1] Katekizam Katoličke Crkve, br. 2602.

[2] Papa Franjo, Angelus, 13. kolovoza 2017.

[3] Sv. Josemarija, Kovačnica, br. 343.

Pablo M. Edo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-
covjek-male-vjere/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-covjek-male-vjere/) (14.03.2026.)